

PAMINĖJO LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMĄ

Šiaulių jaunųjų turistų centro kraštotyrininkai Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną paminėjo pasikviesdami tremtinį Romualdą Baltutį.

Kraštotyrininkams svarbi valstybės praeitis bei žmonės menantys jos istoriją. Apie 1918 – ujų metų Nepriklausomybės atkūrimo aktą mums gali papasakoti knygos. Apie artimesnę praeitį, kaip Vasario 16 – ają minėjo tremtyje ir sovietmečiu mums gali papasakoti gyvi istorijos liudininkai.

Romualdas Baltutis mena, kaip 1941 – aisiais metais Kurtuvėnų miestelyje, jau okupacijos metais, buvo iškelta Lietuvos trispalvė. Nors tuo metu miestelyje buvo įvesta tarybinė kariuomenė, bet vasario 16 – osios naktį berže netoli mokyklos suplevėsavo trispalvė. Tada buvo didelė paslapis, kas kaltininkas. Dabar visi žino, kad ta drašulė buvo Kurtuvėnų pradžios mokyklos mokytoja Julija Petniūnaitė. Svečias išsamiai papasakojo apie mokytoją, apie to meto įvykį ir kaip visas miestelis stebėjosi ir džiaugėsi.

Romualdas Baltutis du kartus tremtinys. Jo tėvas buvo Kurtuvėnų pradžios mokyklos mokytojas, todėl šeima pirmą kartą buvo ištremta 1941 – ujų birželio 14. Romualdai tada buvo septyneri. Prasidėjo pats sunkiausias gyvenimo periodas... Šeima 1947 metais pabėgo į Lietuvą. Tačiau po metų vėl buvo ištremta...

Svečias atsinešė daugybę tremtyje pagamintų ir iki šiol išsaugotų daiktų, papasakojo apie jų paskirtį ir parodė mokiniais. Sibire pats savo rankomis iš šiukšlių pasigamino gitarą ir ja pagrojo tėvo sukurtų kūrinėlių. Prisiminė, kaip tremtyje šventė Lietuvo nepriklausomybės atkūrimo dieną, kaip ilgėjosi tėvynės, kaip svajavo grįžti namo, tikėjo, kad tremtis kada nors baigsis.

Romualdas yra surinkęs bendraamžių tremtinių atsiminimus ir kartu su Šiaulių universitetu išleidęs penkias knygas „Sibiro Alma Mater“. Pats Sibire baigė aukštuosius mokslus, išmoko mūryti krosnis, statyti medinius namus, gaminti statines, piešti, groti gitara ir akordionu. „Norint ir dirbant net sunkiausiomis sąlygomis, galima daug pasiekti,“ – įsitikinęs svečias.

Aidas Šimkaitis atsiminimus nufilmavo ir ši kraštotyrinė medžiaga liks kitiems moksleiviams. Šiuolaikinės technologijos leidžia fiksuoti ne tik žodžius, bet kalbėtojo veidą, kalbos intonacijas, pasakojimo nuotaiką. Dokumentinis filmas – nauja kraštotyros rinkimo forma.

Informacija ir foto S.Staškuvienės